

Dosarul nr. 2ra-7/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. I. Secieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cotruță, V. Buhnaci, N. Simciuc)

DECIZIE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruspin Grup”, reprezentată de avocatul Daniel Șontea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Lilia împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ruspin Grup” cu privire la rezoluțiunea contractului de antrepriză, restituirea contravalorii bunului, încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Lidia Țurcan, a fost casată hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 04 septembrie 2017 Lidia Țurcan, reprezentată de avocatul Denis Staruș a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ruspin Grup” cu privire la rezoluțiunea contractului de antrepriză nr.4/17/10/15 din 20 octombrie 2015, încasarea contravalorii mobilei de bucătărie în sumă de 3994 de euro, încasarea penalității reduse în mărime de 1000 de euro, conform art. 32 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, pentru nesoluționarea în termen a reclamației, încasarea penalității reduse în mărime de 1000 de euro conform art. 32 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, pentru întârzierea executării mobilei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Lidia Țurcan, reprezentată de avocatul Denis Staruș a invocat că, la 20 octombrie 2015 a încheiat cu SRL „Ruspin Grup” contractul de antrepriză nr. 4/17/10/15. Conform condițiilor contractuale, SRL „Ruspin Grup” urma să execute, livreze și să monteze bucătărie în stil clasic cu fațadă MDF vopsit, carcasă interioară din pal laminat, la prețul total de 5057 de euro. Conform pct. 4.1 al contractului menționat, termenul producerii mobilierului

a fost indicat 9-10 săptămâni din momentul încheierii contractului, adică până la 20 decembrie 2015, însă pârâtul nu s-a încadrat în acest termen. La 16 februarie 2016, mobila de bucătărie a fost instalată, fiind întocmit un proces-verbal (act) de recepție. Astfel, deși art. 32 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, prevede o penalitate de 10 % din prețul serviciului, fiind astfel mai mare comparativ cu suma contractului, consideră echitabil a fi încasată doar suma de 1000 de euro, cu titlu de penalitate.

Reclamanta a afirmat că pentru bucătărie a achitat SRL „Ruspin Grup” suma de 85727 de lei sau suma de 3994 de euro, conform facturii fiscale seria JB3371894 din 11 februarie 2016 și bonurilor fiscale.

Reclamanta a indicat că ulterior instalării mobilei de bucătărie, a depistat că aceasta a fost instalată greșit cu devieri de la mărime, iar materialele aveau unele defecte care erau vizibile. Despre defectele observate la mobilier la instalare, le-a specificat în actul de primire-predare din 16 februarie 2016, însă nu au fost înlăturate, totodată, au apărut mai multe vicii. După instalare, pe lângă faptul că defectele au fost indicate în actul de primire-predare, la 29 ianuarie 2017 a depus o petiție în adresa pârâtului prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de antrepriză și restituirea contravalorii mobilei, deoarece au fost încălcate esențial clauzele contractuale, mobila fiind livrată cu întârziere și cu defecte. Prin răspunsul primit la 09 februarie 2017, SRL „Ruspin Grup” a refuzat să restituie suma achitată pentru mobilă. La fel, a indicat despre faptul că a încheiat un contract pentru efectuarea unei expertize de către experți. Astfel, contravaloarea mobilierului nu a fost restituită și nici expertiza nu a fost efectuată în termenul de 14 zile, prevăzut de legislație.

Reclamanta a punctat că la 27 iulie 2017 s-a adresat repetat pârâtului cu o petiție, prin care a solicitat soluționarea conflictului pe cale amiabilă, însă la 07 august 2017 de către SRL „Ruspin Grup” a fost remis un răspuns în limba rusă, pe care nu o posedă.

Reclamanta a solicitat rezoluțiunea contractului de antrepriză nr.4/17/10/15 din 20 octombrie 2015, încasarea contravalorii mobilei de bucătărie în sumă de 3994 de euro, încasarea penalității reduse în mărime de 1000 de euro, conform art. 32 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, pentru nesoluționarea în termen a reclamației, încasarea penalității reduse în mărime de 1000 de euro conform art. 32 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, pentru întârzierea executării mobilei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Țurcan împotriva SRL „Ruspin Grup” cu privire la rezoluțiunea contractului de antrepriză, restituirea contravalorii bunului, încasarea penalității de întârziere și cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Lidia Țurcan, a fost casată integral hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Lidia Țurcan și a fost rezoluționat contractul de antrepriză nr. 4/17/10/15 din 20 octombrie 2015, încheiat între Lidia Țurcan și SRL „Ruspin Grup”. A fost încasat de la SRL „Ruspin Grup” în beneficiul Lidiei Țurcan

contravaloarea produsului în sumă de 3994 de euro sau echivalentul în lei a acestei sume la data executării hotărârii. A fost încasat de la SRL „Ruspin Grup” în beneficiul Lidiei Țurcan penalitatea în mărime de 1000 de euro sau echivalentul în lei a acestei sume la data executării hotărârii. A fost încasat de la SRL „Ruspin Grup” în beneficiul Lidiei Țurcan cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată, a fost respinsă. Totodată, a fost încasat de la SRL „Ruspin Grup” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3055 de lei.

La 26 iunie 2019 SRL „Ruspin Grup”, iar ulterior la 19 septembrie 2019 reprezentantul SRL „Ruspin Grup”, avocatul Daniel Șontea au declarat recurs împotriva deciziei din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurenta SRL „Ruspin Grup”, reprezentată avocatul Daniel Șontea a invocat că soluția instanței de apel este eronată în raport cu circumstanțele cauzei, or circumstanțele cauzei sunt contradictorii cu concluziile instanței de apel.

Recurenta a indicat că după achitarea prețului de către Lidia Țurcan și definitivarea proiectului mobilei, aceasta a fost executată și montată în termen. De altfel, prin actul de predare-primire a lucrării din 16 februarie 2016, semnat de părți, se confirmă că lucrarea a fost predată, iar la rubrica „observațiile clientului”, Lidia Țurcan a făcut doar o singură mențiune: „carnizul necesită prefăcut din cauza defectelor, distanța de jos a fațadei este prea mare ”, defect care ulterior a fost remediat.

Recurenta a notat că la 29 martie 2016, reprezentanții SRL „Ruspin Grup” au mers la reclamanta Lidia Țurcan pentru a preda lucrările, însă aceasta din motive necunoscute a refuzat să semneze actul de predare-primire a lucrării, și nici nu a indicat careva obiecții sau pretenții care au fost indicate în actul de predare-primire.

Recurenta a precizat că Lidia Țurcan a depus reclamația la 29 ianuarie 2017, peste o perioadă mai mare de 11 luni de la recepționarea mobilei, în care indică despre „anularea contractului și restituirea sumei...”, făcând referire la apariția câtorva defecte.

Recurenta a declarat că în temeiul art. 18⁵ alin.(3) din Legea privind protecția consumatorilor, a solicitat expertului în domeniu de a efectua expertiza tehnică a mobilei confecționate pentru reclamanta Lidia Țurcan, în vederea stabilirii defectelor și cauza apariției lor, despre ce a fost informată Lidia Țurcan, la 09 februarie 2017. Conform prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea privind protecția consumatorilor, în vigoare la data apariției raportului juridic dintre părți, consumatorul are dreptul, la opțiunea sa, de a solicita vânzătorului în primul rând repararea produsului sau înlocuirea acestuia, gratuit în fiecare caz, cu excepția situației în care măsura reparatorie respectivă este imposibilă sau disproporționată. Dacă vânzătorul, prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor alin.(1), ei sunt obligați să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legislația, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării pretenției de către consumator. În caz contrar, ei sunt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la alin.(1). Astfel, dreptul reclamantei ca consumator ce rezultă

conform acțiunilor sale, de depunere în termen a solicitării, este de remediere/reparație a bunului. Mai mult, la momentul instalării bunului, reclamanta a indicat despre o singură neconformitate - „carnizul” cu mențiunea pentru soluția care o solicită – necesită perfectat. În cererea din 29 ianuarie 2017 reclamanta a indicat despre mai multe neconformități, care pot fi rezultatul utilizării, odată ce reclamanta a avut posibilitatea reală ca la momentul instalării să indice toate „neconformitățile”, în situația în care le-a depistat cele referitor la „carniz”. La fel, s-a referit la cele două expertize, în care se indică despre defecte cu mențiunea de apariție a lor în procesul de utilizare și defecte de producție, cu indicarea despre posibilitatea remedierii lor. Astfel, conform mențiunii inițiale a reclamantei din actul de predare primire - „necesită prefăcut”, aceasta și-a exprimat opțiunea - de remediere, care și urmează să fie realizată. Reclamanta poate să aleagă una din opțiunile date de lege, dar nu poate pretinde la toate aceste opțiuni. În contextul în care inițial a optat pentru remediere, anume această soluție urmează să fie aplicată față de bunul de care a beneficiat, fără de posibilitatea și de a solicita restituirea contravalorii. Mai mult, cum s-a indicat supra, bunul dat a fost utilizat o perioadă, iar utilizarea acestuia impune diminuarea contravalorii și respectiv impunerea prestatorului la compensarea contravalorii inițiale este inadmisibilă, urmând a fi aplicată soluția de remediere, care este prevăzută de lege și care a fost acceptată inițial și de reclamantă, posibilă și conform rapoartelor de expertiză existente la dosar. De asemenea, conform art. 18 alin. (16) din Legea privind protecția consumatorilor, în vigoare la momentul apariției raportului juridic, consumatorul nu are dreptul să solicite restituirea contravalorii produsului prin rezoluțiunea contractului dacă neconformitatea este minoră. Se consideră minoră neconformitatea care nu exercită o influență substanțială asupra utilizării ului. După cum rezultă din rapoartele de expertiză, neconformitățile apărute la mobilă sunt minore și pot fi remediate, iar mobila poate fi exploatată în continuare cu condiția de a fi remediate neconformitățile. Astfel, consideră că instanța de fond corect a constatat netemeinicia solicitării reclamantei de rezoluțiune a contractului cu restituirea contravalorii.

Recurenta a învederat că consideră neîntemeiată solicitarea reclamantei cu privire la încasarea penalității de întârziere în sumă de 1000 de euro, în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor și în sumă de 1000 de euro, în temeiul art. 32 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor, or potrivit art.18 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorilor, în vigoare la momentul încheierii contractului - remedierea gratuită a deficiențelor apărute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, deficiențe care nu sunt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit prin contract. La caz, reclamanta a înaintat reclamantei la 29 ianuarie 2017, respectiv în termenul stabilit în norma citată supra, în a 11 zi, și anume la 09 februarie 2017, a informat reclamanta despre antrenarea unui expert, acțiune ce este conformă art. 18 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor și nu implică nesoluționarea reclamației pentru care ar surveni aplicarea sancțiunii în formă de penalitate de întârziere. Așadar, termenul de 14 zile stipulat în art. 18⁵ din Legea privind protecția

consumatorilor, a fost respectat, iar în interiorul acestuia a solicitat dispunerea efectuării expertizei de către o terță parte competentă în domeniu, pentru constatarea vinovăției consumatorului sau a prestatorului. Însă, instanța de apel prin interpretarea eronată a normelor de drept (art. 18⁵ din Legea privind protecția consumatorilor) în raport cu circumstanțele cauzei, a concluzionat greșit că acest termen de 14 zile nu a fost respectat.

Recurenta a subliniat că aceeași situație se atestă și referitor la al doilea temei pentru care reclamanta solicită încasarea penalității de întârziere, or conform condițiilor contractuale s-a stabilit termenul de 9-10 săptămâni de executare a lucrării de la data încheierii contractului și precizării rectificărilor definitive la proiect. La contract se conține anexa cu descrierea bunului, act care este o parte componentă a contractului. Actul dat este unul dactilografiat. Totodată, la anumite poziții, acesta cuprinde anumite adăugiri, rectificări cu scris de mână, care au fost făcute de părți ulterior încheierii contractului. Iar, aceste adăugiri, rectificări implică anume definitivarea proiectului. Apoi, după achitarea integrală a prețului contractului de către reclamantă, bunul a fost transmis beneficiarului/reclamantei Lidia Țurcan, la 10 februarie 2016, iar în actul de predare-primire aceasta nu a făcut nici o mențiune referitor la încălcarea termenului de efectuare a lucrării.

Recurenta a subliniat că conform clauzei contractuale, și anume pct.4.1 din contractul de antrepriză, termenul contractului începe a curge după precizarea rectificărilor definitive la proiect, iar conform pct.3.3 al contractului, începerea lucrărilor de montare a mobilei au loc anume după achitarea integrală a prețului. Prin urmare, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cerere de chemare în judecată depusă de Țurcan Lidia, iar soluția instanței de apel este una eronată în raport cu circumstanțele cauzei, ori circumstanțele cauzei sunt în contradicție cu concluziile instanței de apel.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de apel a pronunțat decizia contestată la 19 iunie 2019, iar SRL „Ruspin Grup” și avocatul Daniel Șontea au declarat recurs 26 iunie 2019, ceea ce denotă că recursul este depus în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 30 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță prin hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a conchis asupra netemeinicii acțiunii Lidiei Țurcan, motivând că, la caz, soluția este remedierea bunului și nu restituirea contravalorii lui, rezoluțiunea contractului nu era prevăzută conform legii în vigoare la acel moment, iar conform normelor generale, temei de reziliere nu s-a constatat, precum nu s-a stabilit a fi în întârziere pârâțul conform invocărilor reclamantei.

Instanța de apel, prin decizia din 19 iunie 2019, a reținut ca fiind parțial întemeiată acțiunea depusă de Lidia Țurcan. Astfel, la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța a apreciat ca fiind întemeiate cerințele privind rezoluțiunea contractului de antrepriză, restituirea contravalorii produsului, încasării penalității în mărime de 1000 de euro și compensării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei, iar în rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

În justificarea concluziei sale, instanța de apel a conchis că SRL „Ruspin Grup” nu și-a onorat cu diligență obligațiile contractuale și a prestat Lidiei Țurcan un serviciu necalitativ, iar din circumstanțele cauzei nu se desprind anumite acțiuni prompte și necondiționate ale SRL „Ruspin Grup” în vederea înlăturării defectelor mobilei instalate, despre care a fost informată prin pretențiile adresate, care în final s-au soldat cu refuzul consumatorului de remediere/înlocuire a produsului.

Respectiv, în temeiul art. 18 alin. (5) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105-XV din 13 martie 2003, instanța de apel a conchis asupra admiterii integrale a cerinței reclamantei privind rezoluțiunea contractului și restituirea contravalorii bunului.

Prin urmare, odată ce antreprenorul a încălcat termenul și dreptul consumatorului de a beneficia de remedierea gratuită a deficiențelor depistate la produs, care nu sunt imputabile consumatorului, în temeiul art. 32 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorilor nr.105-XV din 13 martie 2003, precum și având în vedere că reclamanta a solicitat încasarea penalității în quantum redus, instanța de apel a considerat necesar de a încasa penalitatea în mărime de 1000 de euro pentru neremedierea în termen a deficiențelor apărute. Cerința cu privire la încasarea penalității în mărime de 1000 de euro pentru întârzierea executării mobilei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Concomitent, instanța de apel a dispus compensarea Lidiei Țurcan de către SRL „Ruspin Grup” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei, iar în beneficiul statului a fost încasat de la SRL „Ruspin Grup” taxa de stat în sumă de 3055 de lei.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând și analizând legalitatea deciziei contestate, prin prisma circumstanțelor cauzei și cadrului normativ aplicabil speței, constată că decizia din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău este legală și corespunde întocmai prevederilor legale ce guvernează prezentul litigiu.

Astfel, după cum rezultă din materiale cauzei, la 20 octombrie 2015, între Lidia Țurcan, în calitate de beneficiar și SRL „Ruspin Grup”, în calitate de antreprenor, a fost încheiat contractul de antrepriză, potrivit căruia antreprenorul s-

a obligat să execute, livreze și să monteze bucătărie în stil clasic cu fațadă MDF vopsit – 6,4 m², carcasă interioară din Pal 18 mm- 26 m², iar beneficiarul s-a obligat să achite și să recepționeze lucrarea efectuată (f.d. 10-11).

Conform prevederilor contractuale, valoarea mobilei constituie 5057 de euro, însă cu o reducere de 22% este de 3944 de euro (f.d.10).

La fel, conform mențiunilor efectuate în contract, Lidia Țurcan a achitat în avans suma de 2000 de euro.

Conform pct. 4.1. al contractului de antrepriză nr. 4/17/10/15 din 20 octombrie 2015, termenul de fabricare a articolelor este de 9-10 săptămâni din momentul încheierii contractului, după precizarea rectificărilor definitive la proiect, în conformitate cu anexa nr. 2 la contract.

În anexa nr. 2 la contractul menționat, au fost indicate elementele bucătăriei, dimensiunile acesteia și numărul de unități (f.d. 12)

Conform bonului de plată din 0 februarie 2016 și facturii fiscale nr. JB3371894 din 11 februarie 2016, Lidia Țurcan a transferat antreprenorului SRL „Ruspin Grup” suma de 85727 de lei, echivalentul a 3994 de euro (f.d. 15, 16).

La 16 februarie 2016, antreprenorul SRL „Ruspin Grup” a instalat bucătăria la adresa beneficiarului Lidia Țurcan, iar în acest sens a fost întocmit și semnat actul de predare-primire din aceeași dată (f.d. 14).

Conform actului de predare-primire a lucrărilor din 16 februarie 2016, la rubrica observațiile clientului, Lidia Țurcan a indicat că „*carnizul necesită prefăcut din cauza defectelor, distanța de jos a fațadei este prea mare*”.

La 29 ianuarie 2017 Lidia Țurcan s-a adresat cu cerere către SRL „Ruspin Grup”, prin care a solicitat rezilierea contractului de antrepriză, din motiv că au fost încălcate esențial clauzele contractuale, adică mobila a fost livrată cu defecte și întârziere (f.d. 17).

Prin răspunsul din 09 februarie 2017, SRL „Ruspin Grup”, a menționat că întru soluționarea cerințelor înaintate, expertul independent contractat de companie, urmează să examineze mobila pretins defectuoasă, iar pentru concretizarea dății și orei petrecerii expertizei, va fi contactată suplimentar (f.d. 18).

La caz, Colegiul lărgit va raporta circumstanțele prezentate mai sus la normele de drept relevante speței, pe care le va aplica în redacția anului 2015-2017. Or, conform art. 6 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

În conformitate cu art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 513 alin. (1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În conformitate cu art. 572 alin (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul art. 946 alin. (1) Cod civil, prevede că prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit.

În temeiul art. 948 alin. (1) și (2) Cod civil, antreprenorul trebuie să transmită clientului lucrarea liberă de orice viciu material sau juridic. Lucrarea este liberă de vicii materiale dacă are calitățile convenite. În cazul în care nu s-a convenit asupra unor calități, lucrarea este liberă de vicii materiale dacă este corespunzătoare utilizării presupuse în baza contractului sau, dacă nu se poate deduce o asemenea utilizare, utilizării obișnuite.

În temeiul art. 960 alin.(1) Cod civil, dacă lucrarea are vicii, clientul poate cere remedierea lor. Antreprenorul poate alege fie remedierea viciilor, fie efectuarea unei noi lucrări.

În conformitate cu art. 1 din Legea din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, termen de garanție - perioadă de timp, prescrisă sau declarată, care curge de la data achiziționării produsului, serviciului și în cadrul căreia produsul, serviciul trebuie să-și păstreze caracteristicile prescrise sau declarate, iar producătorul, vânzătorul, prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii pe cheltuiala sa a produsului, serviciului necorespunzător dacă deficiențele nu sînt imputabile consumatorului.

Conform art. 18 alin. (1), (2) și (5) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, remedierea gratuită a deficiențelor apărute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, deficiențe care nu sînt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit prin contract.

Dacă vânzătorul, prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor alin. (1), ei sînt obligați să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legislația, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării pretenției de către consumator. În caz contrar, ei sînt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la alin. (1).

Vânzătorul, prestatorul restituie contravaloarea produsului vândut, serviciului prestat imediat după constatarea imposibilității folosirii acestora dacă deficiența nu este imputabilă consumatorului și dacă consumatorul a refuzat remedierea sau înlocuirea produsului, serviciului.

La caz, Colegiul atestă indubitabil că la semnarea actului de predare-primire din 16 februarie 2016, la rubrica obiecțiile beneficiarului privind calitatea lucrării, Lidia Țurcan a indicat că „*carnizul necesită prefăcut din cauza defectelor, distanța de jos a fațadei este prea mare*” (f.d. 14).

Așadar, Colegiul lărgit relevă că inițial reclamanta/intimată Lidia Țurcan, a solicitat remedierea bunului, însă deficiențele menționate nu au fost remediate la momentul depistării lor, de fapt SRL „Ruspin Grup” nu a executat careva acțiuni prompte în vederea înlăturării acestora, precum și nici după sesizarea antreprenorului de către beneficiara Lidia Țurcan, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză nr. 13 din 02 aprilie 2018 și nr. 0412823 din 28 septembrie 2018, din care rezultă indubitabil că bucătăria are defecte și exploatarea mai departe a acesteia poate avea loc dor după remedierea lor.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit conchide că, deși SRL „Ruspin Grup” a invocat și a insistat asupra faptului că deficiențele depistate au fost remediate la 29 martie 2019, iar Lidia Țurcan nu a dorit să semneze actul de remediere, în actele și lucrările dosarului lipsește un asemenea act, respectiv se atestă neexecutarea obligațiunii de probare în instanță a circumstanțelor pe care le invocă drept temei al obiecțiilor sale conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Mai mult ca atât, conform raportului de expertiză extrajudiciară nr. 136 din 02 aprilie 2018 (f.d.60-76) și raportul de expertiză nr.0412823 din 15 octombrie 2018 (f.d. 92-97), s-a constatat clar și fără echivoc că bucătăria poate fi folosită doar după remedierea viciilor.

În circumstanțele descrise, Colegiul lărgit învederează că instanța de apel corect a dispus în temeiul art. 18 alin. (5) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, rezilierea contractului de antrepriză nr. 4/17/10/15 din 20 octombrie 2015 și restituirea contravalorii produsului, or imposibilitatea folosirii produsului și refuzul de a fi remediat sau înlocuit atestă temeinicia cerinței reclamantei Lidia Țurcan cu privire la rezilierea contractului de antrepriză nr.4/17/10/15 din 20 octombrie 2015 și restituirea contravalorii produsului.

De altfel, eșuarea etapei de remediere a produsului, confirmă dreptul consumatorului de a solicita restituirea contravalorii produsului și nu cum a constatat greșit instanța de fond că fiind inițial optat pentru remediere, anume această soluție urmează a fi aplicată față de bun, fără posibilitatea restituirii contravalorii.

Concomitent, Colegiul evidențiază că, deși în raportul de expertiză nr. 136 din 02 aprilie 2018, se menționează că defectele constatate puteau apărea în timpul utilizării mobile, acesta corect, în temeiul art. 156 alin. (6) Cod de procedură civilă, a fost apreciat critic de către instanța de apel, or concluzia în cauză vine în contradicție însăși cu mențiunile din acest raport precum că defectele date se datorează lucrului necalitativ la asamblarea și instalarea mobilei.

Prin urmare, conjunctura redată supra atestă că instanța de apel corect a conchis asupra temeiniciei cerinței reclamantei Lidia Țurcan cu privire la rezoluțiunea contractului de antrepriză și restituirea contravalorii bunului, or neconformitățile bunului nu permit utilizarea bunului decât după înlăturarea acestora, iar consumatorul a solicitat restituirea contravalorii produsului ca rezultat al refuzului de înlocuire sau remediere a produsului.

În ceea ce vizează cerința reclamantei privind încasarea penalității în quantum redus de 1000 de euro, pentru nesoluționarea în termen a reclamației, la acest aspect, Colegiul va reține la fel ca fiind întemeiată concluzia instanței de apel, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 32 alin. (1) al Legii nr. 105-XV din 13 martie 2013, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 5% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului.

Art. 18 alin. (1) Legii nr.105-XV din 13 martie 2013, statua că remedierea gratuită a deficiențelor apărute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, deficiențe care nu sânt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit prin contract.

Colegiul reiterează că la data semnării actului de predare-primire din 16 februarie 2016, Lidia Țurcan a specificat asupra neconformităților bunului și anume: „carnizul necesită prefăcut din cauza defectelor, distanța de jos a fațadei e prea mare” (f.d.14), însă probe în favoarea remedierii acestui defect nu au fost prezentate. De fapt, chiar și după cererea din 29 ianuarie 2017, SRL „Ruspin Grup”, a menționat că întru soluționarea cerințelor înaintate, expertul independent contractat de companie, urmează să examineze mobila pretins defectuoasă, iar pentru concretizarea dății și orei petrecerii expertizei, va fi contactată suplimentar, însă careva acțiuni din partea antreprenorului așa și nu au mai fost întreprinse.

Așadar, ținând cont de cele expuse supra, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de apel precum că SRL „Ruspin Grup” nu a întreprins măsuri pentru remedierea defectelor, deși, s-a obiectat la calitatea bunului.

În această ordine de idei, pornind de la faptul că însăși reclamanta a pretins penalitatea în cuantum redus în mărime de 1000 de euro în temeiul art. 32 alin. (1) al Legii nr.105-XV din 13 martie 2013, instanța de apel just a dispus încasarea penalității în cuantumul solicitat, având în vedere nesoluționarea în termen a reclamației și neremedierea în termen a deficiențelor menționate.

Referitor, la cerința Lidiei Țurcan privind încasarea penalității reduse în mărime de 1000 de euro conform art. 32 alin.(2) al Legii nr.105-XV din 13 martie 2013, pentru întârzierea executării mobilei, Colegiul va reține concluzia instanțelor ierarhic inferioare în favoarea respingerii acțiunii în această parte, or în litigiul deferit judecății, nu s-a stabilit existența unei întârzieri la executarea lucrării de către pârât.

De altfel, în actele și lucrările cauzei nu se găsesc careva probe confirmative care să probeze data când a fost efectuată precizarea rectificărilor definitive la proiect așa cum a fost prevăzut de părțile litigante în pct. 4.1 a contractului de antrepriză nr. 4/17/10/15 din 20 octombrie 2015.

Finalmente, Colegiul civil decelează că instanța de apel corect a dispus în temeiul art. 96 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, încasarea de la SRL „Ruspin Grup” în beneficiul Lidiei Țurcan a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei, care sunt necesare, reale și rezonabile.

Astfel, cele descrise mai sus conduc la concluzia că procedura desfășurată în instanța de apel corespunde exigențelor legale ce guvernează prezentul litigiu, iar modalitatea în care a fost examinată cauza în ordine de apel poate echivala cu o

soluționare efectivă a cauzei, astfel, fiind impusă menținerea deciziei instanței de apel.

În atare circumstanțe, Colegiul reține că recursul declarat de SRL „Ruspin Grup” este neîntemeiat și care necesită a fi respins, or decizia din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău este adoptată cu respectarea exigențelor prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruspin Grup”, reprezentată de avocatul Daniel Șontea.

Se menține decizia din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Lilia împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ruspin Grup” cu privire la rezoluțiunea contractului de antrepriză, restituirea contravalorii bunului, încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu

Nina Vascan